

Redovisning för TIR - Resebidrag Teater, Istanbul 18 juni – 2 juli 2013

Vi i gruppen TIR har skrivit den här redovisningen tillsammans. Eftersom det är så vi försöker arbeta.

Alexander-Alvina Chamberland, ärendenummer: KN 2013/4863

Sarah Degerhammar, ärendenummer: KN 2013/4866

Nina Jeppsson, ärendenummer: KN 2013/4859

Indra Linderöth, ärendenummer: KN 2013/4865

Performance och workshop på Istanbul Pride:

Titel på verket: *İçimden bir ses benidiş rdiyör / My inner voice says Let me out*

Hur du genomfört utbytet?

Genom Ece Canli, en av medlemmarna i vår performance- och konstnärsgrupp TIR, numera bosatt och verksam i Istanbul, blev vi inbjudna till Istanbul Pride för att göra en performance och hålla i en workshop. TIR har under de fem år vi funnits arbetat fram en metod som bygger på ett lyssnande, såväl till varandras olikheter som till kontexten och de sociala relationerna på platsen vi befinner oss. Att låta den inre och den yttre kontexten ge utslag på varandra är grundläggande för arbetet då vår strävan som konstnärskollektiv är att skapa konstnärliga/emotionella/fysiska rum som inte värjer för friktion och konflikt. Eftersom friktionen skapar möten, alstrar kunskap och möjliggör att agera i verkligheten, att agera och förändra verklighetens beskaffenhet. Detta är en definition av vårt konstnärliga arbete som politisk aktion.

Vår position i Istanbul, som svenska kulturarbetare, blev väldigt viktigt för utförandet, inte minst på grund av den akuta och historiska/politiska situationen som råder där just nu. Vi började redan innan vi åkte med att sätta oss in i och försöka förstå den politiska kontexten. I synnerhet undersöka parallellerna till det som sker i Sverige: upploppen i Husby och nya formationer inom vänstern, såsom Megafonen, Pantrarna och Prekariatet. Vi bestämde oss tidigt för att förlägga minst en och en halv veckas repetitionstid i Istanbul och därmed också bygga mycket av verket på plats; den stora utmaningen blev att lyssna till vår egen omkullkastade förförståelse.

Det färdiga performanceverket (*İçimden bir ses benidiş rdiyör / My inner voice says Let me out*) kom att bli en förlängning av de frågeställningar vi fyra, tillsammans med Ece Canli, arbetat med under de senaste två åren. Hur beskrivs motstånd, både individuella och kollektiva, av den dominerande maktens berättelsemaskineri? Hur splittrar maktens produktion av narrativ kollektivet genom att fixera motståndet vid en "irrationell" eller "kriminell" identitet (såväl i Husby, på Taksimtorget som i dokumentärfilmen om den "psykiskt sjuka" kvinnan.) Och hur kan vi utmana de logiskt framställda skildringar som inskränker och fjättrar en kropp/ett uppror/ett motstånd vid förtryckande mönster? Hur kan vi berätta och uttala motståndet, smärtan på våra egna villkor? Utan att påstå att vi, var och en

omfattar mer än oss själva, utan att ”översätta” en kontext till en annan, utan genom friktionen och konflikten agera och reagera tillsammans som ett kollektiv. Med vilket språk? Hur låter denna inre/yttra röst? Dessa frågor är navet för vårt pågående undersökande och för den performance vi arbetade fram och framförde på Maya Sahnesi på huvudgatan Istiklal, bara några kvarter från Taksimtorget och Gezi park.

Samma dag som vårt performance höll vi i ett **seminarie** för Pridedeltagarna. Där diskuterade vi och visade material från Pride- och Hbtq-festivalerna i Sverige, Danmark och Tyskland. Vi diskuterade kommersialiseringen som gjort dessa festivaler alltmer apolitiska, hur den aggressivt nyliberala politiken splittrar hbtq-rörelsen i Sverige och i ”inkluderingens” och ”toleransens” namn exkluderar de mest utsatta grupperna, som t.ex. papperslösa hbtq-personer. Seminariedeltagare från Istanbul berättade också om hur hbtq-rörelsen i Istanbul och Turkiet arbetar och hur dess stora aktivitet i Gezi Park skapat möten och allianser, samt bidragit till förändringar av stereotypa och förtryckande åsikter om hbtq-personer. Det blev en omfattande och givande diskussion, ett mycket givande utbyte mellan aktivister från olika kontexter.

Vilka erfarenheter du gjort?

Vi fick erfara vad Pride är i Istanbul, se hur hbtq-blocket jobbade/jobbar i protesterna på gatorna och i Gezi park-ockupationen före den stormades hänsynslöst av polisen. Hbtq-blocket är en av de mest aktiva grupperna i protesterna. En annan viktig erfarenhet var konstens roll i den politiska aktivismen, konst som politiseras av situationen men framförallt konst som uppstår spontant ute på gatorna, inne på kaféerna och barerna. Konst som reaktion, möten, sammandrabbning, som protest. Skillnaden mellan konst, politik och liv upphävd.

Det blev en komplex och viktig lärdom för oss att ställa oss på en scen och göra performance om motstånd, samtidigt som människor i tusental protesterade, sjöng och skanderade på gatan utanför teaterns fönster... Vi befann oss plötsligt mitt i det politiska och estetiska perceptions-rubbande som vi arbetar med från vår lilla scen, upphöjt till tusen!

Resan och arbetet gav oss också den faktiska upplevelsen av att människor går samman, förenas över hittills otänkbara gränser. Det gav oss ytterligare kunskap om att hindrena inte ligger mellan grupper utan i den förhärskande politik som förs och dess dominerande förtryckande berättelser. Vi fick också erfarenheten av att inte kunna läsa av situationen, att vara beroende av en översättning för att inte riskera att råka illa ut eller bli arresterade. Att känna tårgasen i luften när en går hem om natten eller att inte kunna gå hem om natten. Att veta att gasen ligger över hela stadsdelen för att hela stadsdelen gör motstånd. Att tvingas till lyhördhet, att återigen lyssna på platsen för att förstå vad det är som skapat just denna situation, det våld och det nu som vi fick uppleva eller se.

Vilka eventuella resultat det lett/kan leda till. Skriv namn, resmål, datum. Om utbytet inneburit några kontakter med andra konstnärer, organisationer e.d. som du tror att kollegor i Sverige skulle kunna ha nytta av - uppge gärna dem.

Denna resa har definitivt övertygat oss om vikten att fortsätta jobba över landsgränserna ihop i vår performancegrupp. Vi har börjat planera ett längre och mer djupgående samarbete, ett residens i Istanbul eller ett kulturutbyte. Detta satsar vi på att genomföra i början av nästa år. Med sikte på att visa upp resultatet senare i vår i bl.a. Danmark, Stockholm, Oslo och Istanbul. Informationsutbyte mellan Istanbul och Stockholm är av avgörande vikt för TIRs

fortsatta arbete och kan verkligen bidra med välbehövliga injektioner i den politiska kampen och det konstnärliga klimatet i Sverige. Just nu pågår där en kunskapsfördelning som vi på många vis saknar här. Vi är nu mer än någonsin fast beslutna att arbeta för att politisera scenkonsten och hbtq-rörelsen i Sverige!

Konstnärer vi samarbetar med/träffat i Istanbul:

Ece Canli, performancekonstnär & designer. Bor och är verksam i Istanbul.

www.ececanli.com

+905348419839

Nihal Nora Luca, performance- och scenkonstnär, organisatör och aktivist inom hbtq-rörelsen i Istanbul (LGBT 2013 Onur Yürüyüşü Istanbul).

+90 535 932 8722

Lambda Istanbul, Turkish LGBT organization.

<http://www.lambdaistanbul.org/s/>

En kostnadsbeskrivning över hur bidraget använts:

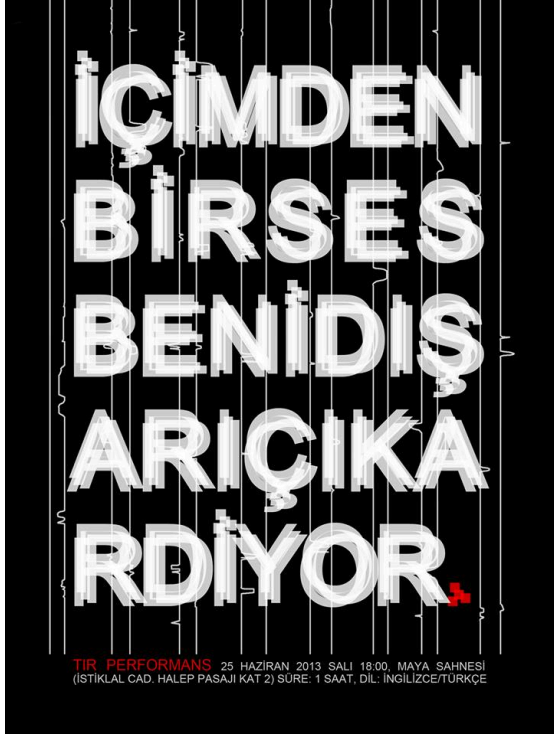
2500:- resa. Sverige-Istanbul tur och retur.

1800:- boende. Ece Canli ordnade en lägenhet till oss.

250:- rekvisita, kostym och dokumentationsmaterial.

1450:- levnadskostnader. Mat och resor inom Istanbul.

Summa: 6000

TIR, Istanbul Pride, juni 2013

